

Сроднитѣ души.

„Да възлюбишъ ближния си
като себе си“*)

Повидимому, този 39 стихъ е много ясенъ, нагъ? „Да възлюбишъ ближния си като себе си!“

И цѣлиятъ съврѣмененъ християнски свѣтъ мисли, че разбира тази заповѣдь, и я прилага. Азъ нѣмамъ нищо противъ този възгледъ. Когато нѣ-
коя жена изтъче платно, по какво се познава това платно? Налъ по самото изтъкаване, дали е то ху-
баво изтъкано или не? Ако основата на туй платно не е дотамъ здрава, платното се кжса. Самото платно може да е изтъкано много добрѣ, но осно-
вата му да не е здрава. Онѣзи отъ васъ, които се занимаватъ съ висшата математика, могатъ да из-
числятъ по закона на вѣроятноститѣ, колко пжти отъ създанието на мира досега е произнесена ду-
мата „любовъ“ отъ мъже и жени, отъ братя и се-
стри, отъ дѣца и приятели. Нека всички изчислятъ. Това е една философия.

Сега, по закона на еволюцията, всички ония нѣща, които еволюиратъ, развиватъ се и растатъ а всички, които инволюиратъ — слизатъ, т. е. сма-
ляватъ се и се разнищватъ.

Тѣй щото човѣкъ първоначално, когато е слѣ-
зълъ отъ Бога, е почналъ да произнася думата „лю-
бовъ“ много правилно; обаче, като се отдалечавалъ отъ Бога първичниятъ или козмичниятъ човѣкъ, както го наричатъ, тази дума по съдържание поч-

*) Матей, 22:39.